

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 5. Leo Imperator Episcopus consulit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Timotheus quoque Legatos Constanti-
 nopolim misit; hi Imperatori Domini sui
 nomine epistolas porrexerunt; sed ante-
 quam responderet, Imperator jussit, ut Fi-
 dem suam palam facerent, & quid de Con-
 ciliis sentirent, edicerent. Ergo, dato li-
 bello, confessi sunt, se Fidem Nicenam
 tenere, & eidem nihil addere. Item se
 Concilia Ephesina (nimirum tam Conci-
 liabulum Dioscori, quam Legitimum sub
 S. Cyrillo) recipere. At Concilia, Con-
 stantinopolitanum, & Calcedonense re-
 jiciebant, petebantque, ut Imperator ad
 Archiepiscopum suum Timotheum Re-
 sponsorias daret. Huic Libello nemo
 subscripserat, ne exiguus Schismaticorum
 numerus proderetur, quippe non plures
 quatuor Episcopis Timotheum sequeban-
 tur. Alium etiam Timotheus ad Impe-
 ratorem misit commentarium, captio-
 se perplexum, in quo monstrari dicebat,
 S. Leonem, Concilium Calcedonense, &
 omnes Orientis Episcopos, Nestorianos
 esse.

Sæculum V.
 A. C. 457.

Conc. Calc.
 p. 3. c. 24.

Leo ep. 21. al.
 75. c. 4. ep.
 126. c. 2.
 Gennad. de
 Script. n. 71.

§. V.

Leo Imperator Episcopos consulit.

Leo Imperator, hisce libellis ad Anato-
 lium Episcopum Constantinopolitanum
 missis, significabat, populum Alexandri-
 num, Magistratus, Nautas petere, ut Ti-
 motheum Episcopum habere sinerentur.

Conc. Calc.
 p. 3. c. 21.

Bbb 3 Vero-

Sæculum V. Verosimile est, etiam Libellos supplices
A.C. 457. horum omnium nomine Imperatori fuisse
 oblatos. Ergo Imperator Anatolio præ-
 cipiebat, ut Clericis suis, & Episcopis Ca-
 tholicis, qui tunc Constantinopoli ver-
 sabantur, collectis, ipsorum mentem tam
 super ordinatione Timothei, quam Con-
 cilio Calcedonensi exquireret; nam Schis-
 matici instabant, ut, illo rejecto, & Epis-
 copis denuo congregatis, Fides novo exa-
 mini subjiceretur.

Conc. Calc. Anatolius acceptis Imperatoris man-
p. 3. c. 23. datis Concilium Constantinopoli coegit.
p. 900. Id dispicitur ex Episcoporum Ægyptio-
 rum Libello, in quo ad ultimum petunt,
 ut epistolam Synodalem scriberet ad S.
 Leonem Papam, ad Episcopos Antioche-
 num, Jerosolymitanum, Thessalonicen-
 sem, Ephesinum, aliosque, ad quos visum
 fuisset, qui Imperatorem docerent, quid
 sibi juxta Canones faciendum esset, ut
 tantos motus compesceret. Conjectura
 est, hujus Concilii fructum fuisse Ana-
 tolii epistolam ad Leonem Imperatorem
 datam, in qua indicat, se S. Leoni Papa,

Conc. Calc. & omnibus Metropolitibus scripsisse; tum
p. 3. c. 26. ad quæstiones Imperatoris respondens,
 pronuntiat, ordinationem Timothei non
 esse validam, & contra Canones factam.
 Concilium Calcedonense nihil, quod ve-
 ræ Fidei consentaneum non sit, definiisse;
 & illud ab iis tantum laceffi, qui Ecclesie
 pacem turbatam vellent. Leo

Leo Imperator rationem habuit in Sæculum V. gentis difficultatis, sine qua Concilium A. C. 457. universale congregari non posset; plurimis enim Episcopis longissimam professionem molestiis plenam fore, alios gravi atate, alios male affecta valetudine, alios cum paupertate conflictantes sine aliquo crudelitatis genere ad iter cape- sendum cogi non posse. Satis ergo fa- cere se existimavit, si ad primarum Se- dium Episcopos scriberet, & eandem mit- teret epistolam, quam ad Anatolium de- derat, eo solum discrimine, quod Anato- lio illos solum Episcopos, qui Constanti- nopoli essent, cogere præcepisset, alios vero totius Provinciæ Præsules convoca- re juberet. Nomina Episcoporum fer- to. 4. Cone. me sexaginta, ad quos hæc circularis epi- p. 810. 891. stola missa, habemus. Primi ponuntur Baluz. No- va Coll. p. S. Leo Papa, Basilius Antiochenus, Juve- 1422. nalis Jerosolymitanus, Epiphanius Apa- mienensis, Secundæ Syriæ Metropolita, Do- rotheus Tyriensis, Joannes Damascenus, Pelagius Tarsensis, Orestes Anazarbensis, Stephanus Hierapensis, & Ibas Edesse- nus. Omnes istæ Imperatoris epistolæ a Magistrianis delatæ sunt; Anatolius etiam Diaconum suum Asclepiadem mi- sit. Imperator hac super re etiam a tri- bus celeberrimis Anachoretis consilium expetiit, nempe a S. Simeone Stilite, S. Jacobo, & S. Baradato. Priusquam ce-

Sæculum V.
A. C. 457.

tera prosequamur, dicendum nobis est, quales hi viri Sancti fuerint, quorum consilium sicut & primorum in orbe Episcoporum requirebatur.

§. VI.

S. Jacobus Syrus, & S. Baradatus.

Theod. Philot. c. 21.

Inter memoratos tres viros Senior erat S. Jacobus, quem Syrum vocabant, S. Maronis Discipulus. Hunc in monte triginta stadiis, id est, una Leuca, & dimidia ab urbe Cyrensi distante degentem, Theodoretus optime noverat. Is sub Dio vivebat, sine tecto, sine claustro, omnibus aeris injuriis nunquam non expositus, & oculis ad se invisentium conspicuus. Jam solis radiis adustus, alio tempore nivibus contactus visebatur. Sub veste catenas ferreas magni ponderis gestabat. Nunquam ignem excitabat, ne quidem ut sibi cibum coqueret; nihil autem præter lentem, aqua maceratam, manducabat. Multa patrabat miracula, febribus, aliisque morbis laborantes sanans, & Dæmones ejiciens. Aqua, cui benedixisset, variis malis medebatur. Puerum annorum quatuor defunctum vitæ reddidit, quem Theodoretus se vidisse, & Patrem ejus miraculum enarrantem, audivisse dicit. Cum vir Sanctus ægrotaret, populus circa eum congregabatur, corpus defuncti ablaturus, nam ipso